

студентів. Дискусія — це всебічне колективне обговорення якогось питання, проблеми чи співставлення інформації, ідей, думок, пропозицій.

Розрізняють кілька типів дискусій, знання яких визначає систему організації і проведення самої дискусії.

1. Еволюціуюча, яка переростає з традиційних видів навчальної роботи. Вона виникає сама собою, але для цього на традиційному уроці повинні бути створені певні умови: наявність пошукових питань по типу «Навіщо?», «Чому?», «Яка ваша думка?».

2. Самоорганізуюча дискусія, тобто дискусія без ведучого. Вона виникає за ініціативою студентів, а педагог якби самоусторюється від ведення дискусії. Вона привчає студентів до самостійності, примушує розширяти свій інформаційний запас знань, дає можливість самоствердитись.

3. Навчальна дискусія, що передбачає систему попередньої підготовки як викладача так і студентів.

Мозковий штурм — метод навчання, що стимулює інтелектуально-творчі і пізнавальні здібності студентів. Відмінна риса цього методу полягає в тому, що пошук рішень проводиться в обставинах, коли критика ідей забороняється, і кожна ідея заохочується. Використання цього методу в навчальному процесі сприяє формуванню вміння концентрувати увагу і розумові зусилля на рішенні актуальної задачі, надбання досвіду колективної розумової діяльності, творчої розумової діяльності, творчому засвоєнню і переробці студентами навчального матеріалу. Його мета — організація колективної розумової діяльності з пошуку нетрадиційних шляхів вирішення проблеми.

Остапенко Е. О.,
кафедра іноземних мов ФЕФ

ЗМІСТОВІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ СТУДЕНТІВ-ЕКОНОМІСТІВ ДО ПРОФЕСІЙНОГО САМОРОЗВИТКУ

У сучасному світі швидких змін, абсолютно доступної та миттєво поновлюваної інформації майбутній професіонал має бути налаштованим на безперервні процеси саморозвитку та самоосвіти, які триватимуть усе життя і сприятимуть його успішній професійній реалізації в обраній сфері.

Дослідивши існуючий науковий фонд, урахувавши професійні ідеали майбутніх спеціалістів і провівши опитування працівників сфери фінансів, ми дійшли висновку, що досягненню успіху майбутнього економіста сприяють:

- високий рівень професійної спрямованості (значний інтерес до професії та впевненість у правильності її обрання);

- прагнення професіоналізму та професійного самовдосконалення;

- цілеспрямованість, визначеність щодо короткострокових і довгострокових цілей і пріоритетів життя;

- активність до сприйняття та опрацювання великих масивів інформації, розвинені аналітичні здібності;

- висока працездатність, працелюбність;

- самостійність (уміння самостійно ставити задачі, працювати і досягати поставлених цілей);

- розвинена сила волі, наполегливість і рішучість;

- інтернальна відповідальність;

- впевненість у своїх силах;

- здатність іти на ризик;

- комунікабельність, уміння роботи в команді;

- здатність до самоменеджменту та самоконтролю, інтерес до питань самоефективності;

- прагнення розширювати свій кругозір, займатися самоосвітою, самовдосконаленням і саморозвитком.

Професійне становлення, прагнення особистості досягти свого ідеалу, вдосконалити себе триває все життя, оскільки змінюються умови та вимоги, відбувається переоцінка цінностей і зміна пріоритетів. Не новина, що вимоги професійного життя дуже високі, навчальна програма університету ускладнюється з кожним семестром і виключно професійна підготовка може займати у студента весь вільний час. З цього слідує, що процес психологічної самопомоги має відбуватися паралельно, якісно і не вимагати значного бюджету часу. На нашу думку, це може стати можливим результатом впровадження тренінгів «Формування готовності майбутніх економістів до професійного саморозвитку», спрямованих на формування і розвиток чотирьох компонентів готовності до професійного саморозвитку:

- мотиваційно-цільового, який містить наступні складники: ставлення до професійного саморозвитку, наявність чітко визначених цілей, програми саморозвитку, усвідомлення цінності самопізнання та самореалізації, внутрішні та зовнішні

позитивні мотиви обрання професії, прагнення успіху в діяльності;

— *пізнавальньо-операційного*, який охоплює рівень само менеджменту, здатність до саморозвитку та самоосвіти, самооцінку пізнавальних здібностей і рівні засвоєння знань;

— *професійно-орієнтовного*, який характеризується рівнем професійної спрямованості, схильностями та інтересами особистості до певних типів діяльності: людина—людина; людина—техніка; людина—знакова система; людина—природа;

— *особистісно-регулятивного*, який охоплює такі якості та уміння особистості, як відповідальність, самостійність, самоконтроль, самовпевненість, рефлексія, емоційна стійкість, сила волі, рівень самоуправління, тип самоуправління та самооцінка вираження професійно значущих якостей особистості.

Таке доповнення програми психолого-педагогічної підготовки дозволить студентам визначити цілі саморозвитку, сформувати установку на особистісно-професійний саморозвиток, сприятиме культивуванню її цінності, сформує та систематизує понятійний апарат, дозволить їм сформувати і закріпити практичні навички самопізнання, самоаналізу, самоменеджменту та саморозвитку. Ураховуючи ізоморфність психолого — педагогічних знань і сенситивність першого року навчання в університеті, даний курс можна вважати важливим інструментом формування готовності майбутніх економістів до професійного саморозвитку.

Очевидною є наявність значного інтересу до проблеми визначення основ професійного успіху та його складників. Актуальність професійного саморозвитку та питань особистісно-професійного самовдосконалення передбачає визначення структури цих явищ і моделі формування. Безсумнівно, неможливо запропонувати універсальну модель або формулу досягнення успіху в кар'єрі чи житті. Питання саморозвитку та досягнень є виключно індивідуальними і кожен спеціаліст обирає свою траєкторію розвитку, окреслює своє коло проблем, вирішення яких буде просувати його вперед. Спеціаліст — професіонал своєї справи — це сформована особистість, знання, уміння і навички якої доведені до певної міри досконалості її життєвим та професійним досвідом.

Вочевидь, шлях до успіху — спокійна наполегливість у роботі та навчанні, прагнення вдосконалити свої вміння та навички, отримати нові результати і реалізувати себе в обраній сфері, а мірило успіху — ступінь задоволення від отриманого результату та бажання нових перемог.